

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ วัดเลิศจิตนาราม กิ่งอำเภอเกาะจันทร์ จ.ชลบุรี
เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ (บ่าย)

พระไตรปิฎกเป็นสวากขาตธรรม

(โยมกราบถวายที่ดิน) โอ้ มีอานิสงส์อันยิ่งใหญ่มากนะสร้างที่นี้ เราสร้างที่นี้ เท่ากับการสร้างสวรรค์รวมจิตใจของคนมาสู่ที่นี้ เป็นที่รวม สร้างวิมานสวรรค์มนุษย์ขึ้น ให้เป็นวัดเป็นวา ก่อน คนได้รับการอบรม เขาได้ความดีความดีมากมาย พระได้รับความสะอาดมากมายเพียงไร อานิสงส์เราต้องได้ ดอกไม้ไม่ต้องคิดก็ได้ ไม่ต้องว่าก็ได้ ดอก ดอกนั้นมาเรื่อย ๆ เหมือนกับดอกทางธนาคาร นี่ดอกบุญเป็นอย่างนั้นละ ดี

คนก็มากอยู่นะไม่ใช่หน่อย ๆ คนก็มีมาก เออ นั้นละขออนุโมทนาด้วยเป็นอย่างมาก สร้างที่สร้างฐานถวายที่เป็นวัดเป็นวา โถ เป็นของเล่นเมื่อไร ศาสนาเป็นของเลิศ เราถวายที่เพื่ออบรมธรรมนี้จึงเป็นของเลิศแล้ว

พระมาจากไหนบ้าง เห็นมีมาก (มาจากเขตอำเภอบ่อทองส่วนหนึ่ง มาจากเขตอำเภอท่าตะเกราบส่วนหนึ่ง แล้วก็เขตบริเวณใกล้เคียงของกิ่งอำเภอเกาะจันทร์นี้ละครับ แล้วก็มาจากทางภาคอีสานด้วยครับ) เออ อันนี้เรายอมรับ ว่าพระส่วนมากมาจากทางภาคอีสานนี้เรายอมรับ เพราะบ่อใหญ่ที่สุดในสมัยปัจจุบันบ่อใหญ่แห่งธรรมอยู่ที่ภาคอีสาน คือ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น นี่เป็นคลังใหญ่แห่งธรรม ถ้าเป็นสระก็สระใหญ่ เป็นที่อาบ ต้ม ใช้สอยของบรรดาลูกศิษย์ลูกหาได้อย่างชุ่มเย็นตลอดมา เพราะเหตุนี้พระจึงมาจากภาคอีสานมากกว่าภาคอื่น

เพราะนั้นเป็นแหล่งผลิตอรุณผลิธรรมของผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นผลประจักษ์ใจออกมาแจกจ่ายแก่บรรดาลูกศิษย์ลูกหา ผู้มีความสนใจต่อการปฏิบัติ เมื่อได้ผลเท่าที่ควรที่จะเป็นไปได้หรือได้ผลเป็นที่พอใจแล้ว ท่านก็ออกเที่ยวของท่าน แต่ที่จะให้เป็นความรู้สึกของท่านจริงๆ ว่าท่านจะออกสอนประชาชนอย่างนี้ ไม่มีน้ำหนักยิ่งกว่าท่านเสาะแสวงหาที่วิเวกสงัด เพื่ออรุณเพื่อธรรมและความอยู่สะดวกสบายในธาตุขันธ์และจิตใจของท่านอันนี้มากกว่าอื่น

เมื่อไปอยู่ในสถานที่ใด พระเราไปไหนไม่ค่อยมีบาตรเต็มละ เอาบาตรเปล่าๆ ไป ไปบิณฑบาตก็เอาบาตรเปล่าไป ชาวบ้านเอาข้าวใส่บาตรแล้วกลับมาก็ได้ฉัน ผาสุกเย็นใจ ชีวิตจิตใจนี้ได้มาจากประชาชน ความผาสุกเย็นใจภายในธรรม ด้วยธรรมนี้เป็นเรื่องของท่านที่หาอยู่ในที่สงบสงัด อย่างที่จังหวัดชลเรานี้สถานที่สงัดในการบำเพ็ญธรรมนี้มีอยู่มาก เพราะฉะนั้นบรรดาพระที่ท่านต้องการความสงบสงัดอยู่แล้วจึงมักมาทางนี้มากกว่าทางอื่น ยิ่งสถานที่ใดมีครูมีอาจารย์เป็นหลักแหล่งในการประพฤติปฏิบัติ

ตน เป็นศีลเป็นธรรม เป็นสมาธิ เป็นปัญญา เป็นวิมุตติหลุดพ้นขั้นที่ใจเต็มหัวใจแล้ว อยู่สถานที่ใด นั่นแหละคือแม่เหล็กเครื่องดึงดูดบรรดาลูกศิษย์ลูกหาบริษัทธิบริวารทั้งหลาย มีพระเป็นต้นได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้เองที่ว่าพระส่วนมากมาจากภาคอีสาน หลวงตา จึงยอมรับทันที เพราะต้นลำใหญ่อยู่ที่นั่น

หลวงปู่เสาร์หลวงปู่มั่นท่านเป็นพระเพชรน้ำหนึ่ง เพชรน้ำหนึ่งนั้นถ้าครั้ง พุทธกาลจะเรียกกันว่า พระอรหันต์นั่นเอง แต่ทุกวันนี้พูดถึงเรื่องอรหันต์อย่างนี้ มันขวางหูขวางตา ขวางใจกิเลสซึ่งเป็นมหาภัยต่อธรรมอยู่แล้ว พูดอะไรขึ้นมาเรื่อง อรรถเรื่องธรรมนี้พูดไม่ได้ เป็นคำเสนียดจัญไรสำหรับกิเลส แต่เป็นมหามงคลกับผู้ ปฏิบัติธรรมและรู้ธรรมเห็นธรรมทั้งหลายเป็นอย่างดีตลอดมา เพราะฉะนั้นธรรมกับ กิเลส จึงสมชื่อสมนามว่า เป็นข้าศึกต่อกันตลอดมาตั้งกัปตั้งกัลป์ไหน ๆ

วันนี้ก็เริ่มพูดไปเลยโดยถือเป็นกันเอง หลวงตานี้ก็อายุแก่แล้ว มาสอนพี่น้อง ทั้งหลายก็เรียกว่าสอนลูกสอนหลานนั่นแหละ หลวงตากับหลานสอนกัน อายุของเรา ก็ แก่ เป็นได้ทั้งพ่อทั้งแม่ เป็นได้ทั้งปู่ย่าตายาย เป็นได้ทั้งทวด อาจเป็นได้ทั้งโคตรก็ได้ มันใหญ่ มันนาน เกิดมานานแล้ว นี้ก็ได้ปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถของเราเรื่อยมา ดังที่ได้มานำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ หลวงตาก็ไม่มีเจตนาที่จะทำอย่างนี้ตั้งแต่เริ่มแรก แต่เหตุการณ์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเขา ก็มาสะท้อนถึงจิตใจซึ่งเราก็เป็นคนไทยอยู่ใน ท่ามกลางแห่งชาติไทยของเรา ความกระทบกระเทือนมากน้อยจะต้องมา กระทบกระเทือนคนไทยเราทั้งนั้น มีเราเป็นสำคัญที่ปฏิบัติอรรถปฏิบัติธรรม ซึ่งเป็น ธรรมที่ควรแก่การจุดนำโลก หรือจุดนำสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากความทุกข์ความ ทรมานสู่สถานที่ดีงามได้อยู่แล้วคือธรรม

เมื่อปฏิบัติธรรมได้เต็มกำลังความสามารถ วันนี้ท่านทั้งหลายก็จะได้ฟังผลแห่ง การปฏิบัติธรรมจากพุทธศาสนาของเราเป็นอย่างไรบ้าง เราได้ยืนตั้งแต่ผลแห่งการวิ่ง ตามกิเลสนี้มีผลอย่างไรบ้าง เราได้ยืนแต่เราไม่สนใจว่าผลที่ได้มาจากการวิ่งตามกิเลส นั้นเป็นยังไง เราไม่ค่อยได้คิดกัน เราคิดแต่เรื่องผลทางฝ่ายธรรม ส่วนมากพวกมหา โจรภายในจิตใจของสัตว์โลกเราที่ไม่มีธรรมในใจ มักจะคอยถือธรรมเป็นข้าศึก ตลอดเวลา ถือกิเลสเป็นบุญเป็นคุณไปตลอดเช่นเดียวกัน

เพราะฉะนั้นการพูดอรรถพูดธรรม เวลาพูดผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการทำดี ของตัวเอานั้น พูดแล้วกิเลสมันขัดหูขัดใจของมัน มักจะได้รับความต้านทานจากกิเลส หาว่าพูดโอ้อวด พูดโกหกมดเท็จ มีหน้าซำก็ว่าพูดดูต่ำว่ากล่าว พูดสกปรกโสมมว่าไป อย่างนั้น เฉพาะสำคัญก็คือว่า ใครพูดถึงเรื่องผลแห่งการปฏิบัติว่าได้มรรคได้ผลมา มากน้อยเพียงไรนี้ กิเลสจะไม่พอใจเลย ต้านทานทันทีและลบล้างทันที เมื่อต้านทาน

แล้วก็ปล้ำว่า ไม่มี ผลจากธรรมไม่มี ผู้ปฏิบัติตามศาสนาพุทธของเราเนี่ยเฉพาะเมืองไทยเรา เรียกว่าเป็นเมืองพุทธก็ได้ จะพูดผลแห่งการปฏิบัติตามธรรมออกมานั้นพูดไม่ได้ ก็เลสจะต้านทานทันทีที่คิดขวางทันที

เช่นพูดว่า พระผู้ไปปฏิบัติอยู่ในป่าในเขาตามเยี่ยงอย่างของพระพุทธเจ้าที่ได้ทรงพาดำเนินมาแล้วนั้น ได้สำเร็จผลขึ้นมาว่า องค์นั้นสำเร็จเป็นพระโสดาอยู่ในป่านั้น ในเขาลูกนั้น องค์นั้นสำเร็จเป็นพระสกิทาคา องค์นั้นสำเร็จเป็นพระอนาคา องค์นั้นสำเร็จเป็นพระอรหันต์ตัดกิเลสจากจิตใจ อย่างนี้กิเลสจะขวางทันทีเลย พูดไม่ได้ถือเป็นการเสียดจัญไรอย่างยิ่ง ทั้งๆ ที่ธรรมเหล่านี้เป็นธรรมที่เลิศเลอ รื้อขนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์ไปจำนวนมากแล้วจากการบำเพ็ญธรรมและผลที่ตนได้รับ ที่ว่าได้รับผลบรรลุป็นโสดา สกิทา อนาคา อรหันต์อรหันต์นี้มากต่อมาก

พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ตรัสรู้ขึ้นมาเป็นผู้บริสุทธิ์ในพระทัย สั่งสอนสัตว์โลกด้วยโลกวิทู รู้แจ้งเห็นจริงทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วนำธรรมที่รู้แจ้งเห็นจริงและเลิศเลอนั้นมาสั่งสอนโลก คำว่าสัตว์โลกก็เรื่อยมาจนกระทั่งถึงพวกสาวกทั้งหลายที่สำเร็จผลจากการปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า คือสำเร็จเป็นพระโสดา สกิทาคา อนาคา อรหันต์เรื่อยมาอย่างนี้ นี่เป็นพระสงฆ์ทั้งหลายที่ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าได้ผลขึ้นมาอย่างนี้ ออกมาพูดไม่ได้กิเลสจะต้านทาน เพราะกิเลสถือว่า เขาใหญ่เขาโตมากครอบสัตว์โลก ครอบงำโลกธาตุได้หมด ไม่มีอะไรจะวิเศษวิโสเท่ากิเลส

เพราะฉะนั้นการพูดธรรมขึ้นมาจึงเป็นข้าศึกต่อกิเลสทั้งหลาย นี่ละเรื่องมัน เราชาวพุทธปฏิบัติอรรถธรรมได้ผลขึ้นมาเล็กน้อยเพียงไรนี่ พูดออกมานี้เป็นเสียดจัญไรเวลานี้เป็นอย่างนั้น ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบ แต่สำหรับหลวงตาบัวนี่ ขอพูดตามหลักความจริงเป็นภาษาของธรรม ไม่ใช่ภาษาของกิเลสที่หลบๆ หลีกๆ ปลีกตัว นิ่มนวลอ่อนหวานไพเราะเพราะพริ้ง แต่ตมต้นสัตว์โลกนี้เก่งคือ กิเลส เราไม่พูด เราไม่ใช้ภาษาตมต้นหลอกลวงสัตว์โลกทั้งหลาย เราจะใช้เป็นภาษาของธรรมตามทางของพระพุทธเจ้า ดีบอกวาดี ชั่วบอกวาชั่ว รู้เห็นอย่างไรพูดเป็นอย่างนั้นๆ ขึ้นมา

หลวงตาที่มานำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ ก็ไม่ได้คิดเอาไว้นะว่าจะได้มานำ ปฏิบัติตน ต้นเหตุก็มาจากหลวงปู่มั่นนั่นเอง เรียนหนังสือมีความสนใจต่อมรรคต่อผลอยู่เช่นนั้น เป็นแต่เพียงว่าโอกาสยังไม่อำนวย เมื่อเรียนหนังสือจบตามความมุ่งหมายที่เราตั้งไว้แล้ว เราจะออกปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพานโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ทีนี้พอเรียนถึงขั้นที่เราอธิษฐานจบไปแล้วนั้น คือว่า เปรียญให้ได้เพียง ๓ ประโยค เราพอใจแล้วเป็นพื้นเป็นฐานทางเดินแห่งการปฏิบัติได้เป็นอย่างดีไม่เป็นที่สงสัย แล้วเราจะออก

ปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพาน ให้ได้เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในศาสนานี้และชีวิตของเรา

เมื่อเรียนจบแล้วมีความสงสัย นีบทเวลาจะเอาจริงเอาจังนะการเรียนมานาน้อยนี้ ธรรมนั้นเป็นธรรมของจริง พระไตรปิฎกเป็นสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วทั้งนั้น แต่กิเลสที่มันเป็นตัวจอมปลอมแทรกอยู่ในจิตใจของเรา มันก็มาขัดข้องในจิตใจว่า การปฏิบัติตนเพื่อมรรคผลนิพพาน แต่สมัยนี้มีอยู่หรือไม่มรรคผลนิพพานหรือร่วงโรยไปหมดแล้ว หมดเขตหมดสมัยแล้ว ก็ทำให้กำลังของใจอ่อน ไม่มีกำลังกล้าก็มองเห็นตั้งแต่หลวงปู่่มั่นองค์เดียว เอาละยังงิเราต้องไปหาหลวงปู่่มั่นให้ท่านปลดเปลื้องความสงสัยเรื่องมรรคผลนิพพาน บาป บุญ นรก สวรรค์ อะไรก็ตาม ให้เข้าใจเป็นที่พอใจแล้ว เราจะออกปฏิบัติ

จากนั้นก้าวเข้าไปหาท่านเลย คือ มุ่งหน้าหาหลวงปู่่มั่น ไปท่านก็เด็ด ประหนึ่งว่าท่านเอาเรดาร์จับไว้เลยทีเดียว พอเข้าไปถึงบับเท่านั้นเอง เริ่มต้น มันถึงใจตั้งแต่เริ่มต้นทีเดียว ประโยคแรกเลย ออกจากสกลนครนี้เดินทางไปหาท่าน เพราะแต่ก่อนไม่มีรถมีรา เดินด้วยเท้าไปถึงท่านเป็นเวลามืด ๑ ท่วมพอตีนั้นแหละ พอเดินก็โซซัดโซเซ บุกลงไปในป่า โดยมีโยมทางบ้านเขามาชี้บอกทางให้แคบๆ พอหลวมตัวเท่านั้นไปหาวัดป่าของหลวงปู่่มั่น ท่านอยู่ในสถานที่นั้น

พอเข้าไปถึงเท่านั้น นี่ละที่มันถึงใจ คือว่าเราต้องการหาครูหาอาจารย์ที่เด็ดขาดพูดตามหลักความจริง ไร้หลอกๆ หลอนๆ ต้มๆ ตุ่นๆ นิ่มนวลอ่อนหวานแต่ไม่เป็นความจริงนี้เราไม่ต้องการ เราต้องการตั้งแต่ความสัตย์ความจริงโดยถ่ายเดียว เรื่องมรรคผลนิพพานมีจริงหรือไม่ นี่ที่เราต้องการ ถ้าไม่มีก็ขอให้บอกมาว่าไม่มี ถ้ามีก็ขอให้บอกมาตามความสัตย์ความจริง แล้วก็ไป พอไปถึงท่าน

ต้องขอย้อนหลังหน่อยว่า ก่อนที่จะไปหาท่านนั้นได้ตั้งใจไว้เรียบร้อยแล้วแต่ยังไม่กำหนดวันที่จะไป พอมีพระองค์หนึ่งทีออกจากสำนักท่าน ไปเจอกันที่จังหวัดหนองคาย ท่านบอกว่ามาจากหลวงปู่่มั่น บ้านโคกนามน จังหวัดหนองคาย พอได้ฟังเท่านั้นใจมันสะดุ้งเลยทันที พอใจมาก ตื่นเต้นมาก จนกระทั่งถึงย้าคำพูดเข้าไปไหนๆ พูดยให้ฟังอีกทีนะ ท่านมาจากไหน ย้าเข้านะ บอกว่ามาจากบ้านโคกนามนจากหลวงปู่่มั่น

หลวงปู่่มั่นองค์ที่ปรากฏชื่อลือนามอยู่ทุกวันนี้ใช่ไหม ใช่ แล้วเป็นยังงิไปหาหลวงปู่่มั่น ขอฟังให้ชัดเจนหน่อยก่อนที่จะออกเดินทางไปหาท่าน หลวงปู่่มั่นนี้ได้ยืนยันข่าวว่าท่านดูดำกว่ากล่าวเก่งมากทีเดียว แล้วเป็นยังงิเป็นความจริงไหมท่านอยู่กับท่านนะ ทางนั้นก็ตอบมา โอ้ย อย่าว่าแต่เพียงดูดำกว่ากล่าวเลย ควรขับไล่ท่านขับไล่ทันที

เลย ทางนี้ถึงใจทันทีเลย องค์กรนี้แหละจะเป็นอาจารย์ของเรา เอา ไปถึงท่านจะดูว่ากล่าวกับเรายังไง ด้วยเหตุผลไกลอะไรหรือจะถูกขบไล่ก็ให้เราเป็นผู้ถูกเองจากการขบไล่ของท่าน ท่านจะขบไล่เพราะเหตุผลไกลอะไรเราจะไปเอง ให้เจอด้วยตาของตัวเองนี่แหละ ลงใจ

ออกจากนั้นไป ๓ วันเท่านั้นละ พอได้ยินคำของท่านมาแล้วให้ฟังนั่นแหละ ทั้งๆ ที่เรายังไม่ได้กำหนดวันว่าจะไปวันใดๆ แต่จะไป พอได้ทราบคำจากพระที่ท่านเล่าให้ฟัง ๓ วันเท่านั้น เตรียมของไปเลย นี่ขอพูดย้อนหลังนะ ไปแล้วก็ไปถึงท่านอย่างว่าละ พอไปถึงท่านเวลา ๑ ทุ่ม ไปมีดๆ ไม่มีพินมีไฟสถานที่นั้นสงบเงียบ พระเณรอยู่กับท่านประมาณ ๑๑ องค์ ตอนนั้นนะ ท่านไม่รับพระมากอะไรแหละ ท่านมักน้อยมากสำหรับกับพระกับอะไรนี้ ท่านไม่ค่อยยุ่งกับใคร แต่ในป่าในเขา การบำเพ็ญธรรมเป็นนิสัยติดใจของท่านเป็นประจำมา

ที่นี่เราก็ก้าวเข้าไปถึงวัดตามที่เขาแนะทางให้ ไปก็พอดี ไปถึงมืดแล้วไปเห็นศาลาหลังหนึ่งเล็กๆ เราไม่รู้ เอ นี่จะเป็นศาลาหรือจะเป็นกุฏิ ถ้าเป็นวัดกรรมฐานอย่างนี้ ถ้าว่าเป็นศาลาก็จะเล็กไปสักหน่อยนึง เพราะท่านอาจารย์มั่นนี่เป็นครูอาจารย์ที่ปรากฏชื่อลือลือมานานแล้ว สมควรกับบริษัทบริวารมีพระเป็นต้นจะมีจำนวนมากเป็นธรรมดา นี่ถ้าว่าเป็นกุฏิก็คงใหญ่โตไปสักหน่อย เรากำลังยืนคำนึง رأฟังอยู่ในศาลาหลังเล็กๆ นั่นแหละ ศาลาหลังนั้นท่านกั้นห้อง พักนอนภาวนาอยู่ ศาลาหลังเล็กๆ นั่นแหละ ท่านกั้นห้องอยู่

นี่ก็ยืนเฝ้าอยู่นั้นด้วยความเชื่อของตัวเอง มองนั่นมองนี่ เทียบเคียง จะเป็นศาลาหรือเป็นกุฏิ ถ้าว่าเป็นศาลาก็จะเล็กไปสักหน่อย ถ้าเป็นกุฏิ จะโตไปหน่อย ที่ไหนได้ ท่านเดินจงกรมอยู่ข้างศาลา ไปมีดๆ เราไม่เห็น นี่ละที่ว่ามันถึงกันจริงๆ นะ ลึกเดี่ยวเรากำลังยืนเฝ้าตามประสาเชื่อๆ นั้นอยู่ رأฟังเรื่องกุฏิเรื่องศาลาอยู่ ท่านยืนอยู่ข้าง เราไม่เห็น ใครมานี่ท่านวางนั้นนะ ท่านว่าใครมานี่ ทางนี้ก็กราบเรียนท่านเลยว่า กระผม พอว่ากระผมเท่านั้นละ อันผมๆ นี่ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีตรงที่มันไม่ล้าน ว่าจัน อู๊ย ทำไมท่านจึงพูดเอาถูกต้องนักหนา ว่าคนหัวล้านแล้วผมก็ยังมีอยู่

ทางนี้ก็กลับคำพูดทันที กระผมชื่อพระมหาบัว เอ้อ ให้อาอย่างนั้นซิ อันนี้ผมๆๆ ท่านแห่เอาบ้าง เสียงลั่นขึ้นนะนั่น พระเณรที่เดินจงกรมเจี๊ยบๆ อยู่นั่นหลังไหลมาหมดเพราะเสียงท่านลั่นขึ้น อันนี้ผมๆ ตั้งแต่เด็กมันก็ยังมีผม นี่ละที่เราตั้งใจ แทนที่ท่านขนาบอย่างหนักๆ นั้นจะมีความสยบลงในจิตใจเป็นผลลบนขึ้นมาหรือมีอาจหงุดหงิดบ้าง ไม่มีเลย พอใจเต็มที่ เออ อันนี้ประโยคแรกเราพอใจแล้วกับอาจารย์องค์ที่เรามุ่งหวังอย่างแรงกล้านี้

ขึ้นไปหาท่านละทีนี้ พระเนรไต่ยืนท่านก็รีบมา ท่านจุดตะเกียงโปะเล็ก ๆ เทำนเอง พอท่านจุดตะเกียง โปะเท่านี้แหละ นั้นละตะเกียงกรรมฐาน เสร็จเรียบร้อยเราก็ขึ้นไป เรื่องท่านคุณั้นมันยังฝงใจนะ มันฝงใจยังงั้น มันพอใจมาก ท่านพูดไม่มีที่ขัดแย้งใดเลยว่ อันกรรมนี่นะ ผม ๆ ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผมว่กันนั้นะ ก็ผม ๆ เฉย ๆ มันเป็นสาธารณะนี่นะ มันไม่ใช่สาธารณะ เเราจึงรีบแก้ทันที่ว่กรรมชื่อพระมหาบัว เอ้อก็ว่อย่างงั้นซี มันถึงจะรูเรื่องกัน ว่มหาบัวก็เป็นเรื่องของบุคคล ก็เข้าใจกันแล้ว อันนี้ผม ๆ ๆ ตั้งแต่เด็กมันก็มีผม แหม ถึงใจนะ

พอขึ้นไป เาละทีนี้ใส่เปรียง ๆ เลย ท่านมาทำอะไร ท่านมาหามรรคผลนิพพาน เหรอ มรรคผลนิพพานก็ดี ก็เลสก็ดีไม่มีอยู่ในที่ทั่ว ๆ ไป ที่ไหน ๆ ไม่มี ต้นไม้ ภูเขา ดินฟ้าอากาศตลอดโลกธาตุ ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้กิเลสแท้ มีอยู่ที่หัวใจ เกิดอยู่ที่ใจ เช่นเดียวกันทั้งกิเลส ทั้งธรรมเกิดที่ใจอยู่ที่ใจด้วยกัน นอกนั้นไม่ใช่กิเลสไม่ใช่ธรรม นอกนั้นไม่ได้เป็นข้าศึกศัตรูและคุณค่าอะไรแก่ตัวของเรา ที่เป็นคุณค่าและเป็นโทษเป็นภัยก็คือกิเลสกับธรรมนี้เท่านั้นอยู่ภายในใจ

ให้ท่านส่งจิตเข้ามา น้อมจิตเข้ามาที่จิตนี้ ท่านอย่าไปคิดถึงดินฟ้าอากาศ ฟ้าแดดดินลม กาลเวลาใกล้ไกลขนาดไหน เหล่านี้ไม่ใช่กิเลส เหล่านี้ไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่สิ่งที่ เป็นข้าศึกต่อเราและเป็นคุณค่าต่อตัวของเรา มีกิเลสกับธรรมนี้เท่านั้นซึ่งมีอยู่ในหัวใจของเรา ให้ท่านย่อนจิตเข้ามาดูหัวใจ เวลานี้หัวใจเรามีแต่กิเลส มันทับมันถมสร้างตั้งแต่ฟืนแต่ไฟเผาไหม้ที่จิตใจมาตลอด นี้ละตัวกิเลสแท้ สร้างตั้งแต่ฟืนแต่ไฟด้วยความคิดความปรุง ความทะเยอทะยาน ความดีดความดัน ความอยากได้แบบลื้มตัว ความโลภก็โลภจนจะเป็นจะตาย เมื่อขยายออกไปแล้วท่านเรียกว่ากิเลส

มันมี ๓ กษัตริย์ที่ใหญ่ ๆ กษัตริย์หนึ่ง กิเลสคือความโลภ ความโกรธ ราคะ ตัณหา คือ ความดีดความดันไปตามเรื่องหญิงเรื่องชาย เพศหญิงเพศชาย เหล่านี้เป็นตัวใหญ่มาก นี้ละตัวก่อเหตุตัวเป็นฟืนเป็นไฟเผาหัวใจโลกอยู่เวลานี้คือตัวนี้เอง ไม่ใช่ ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ ไม่ใช่ท้องฟ้ามหาสมุทรมาเป็นภัยมาเป็นกิเลสเผาหัวใจเรา คือความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เป็นต้น ที่เป็นกษัตริย์ใหญ่ ๆ นี้เท่านั้น ที่เกิดที่หัวใจเรา เผาหัวใจเรา นี้แหละเป็นกิเลสเป็นภัยต่อจิตใจของเรา

ทีนี้เรื่องธรรม ธรรมคือความดีงาม การคิดถึงอรรถถึงธรรม คิดถึงบุญถึงกุศล ปฏิบัติตนเพื่อแก้เพื่อไข มีหิริโอตตตัปปะ ความสะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรมต่ออนรกอเวจี มีความกระหึ่มขั้มย่องต่อบุญกุศลทั้งหลาย ต่อมรรคผลนิพพาน นี้คือจิตที่เป็นธรรม จิตเป็นบุญเป็นกุศลก็เกิดขึ้นที่ใจของเรา เพราะฉะนั้นท่านจงหายสงสัย อย่าไปกังวลกับเรื่องกิเลสมีมากมีน้อย อยู่ที่ตรงไหน ตรอกไหน มุมไหน ทวีปใด ท่านอย่าไปยุ่ง มันอยู่

ที่ใจท่าน มันเผาหัวใจท่านอยู่นี้ ให้ดูตรงนี้ เอ้า น้อมจิตเข้ามา ท่านบอกให้น้อมจิตเข้ามา อย่าไปไขว่คว้ากับสิ่งทั้งหลายเหล่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องลมๆ แล้งๆ แต่ความจริงแล้วคือตัวไขว่คว้านี้แหละสร้างภัยมาเผาเรา ท่านว่าอย่างนั้น ที่นี้ให้น้อมจิตเข้ามาทางด้านจิตตภาวนา ให้เร่งทีเดียว ให้ท่านหายสงสัย ว่ากิเลสก็ดี ธรรมก็ดีอย่าไปหาที่อื่นได้นอกจากหาที่จิตใจ จ่อลงที่จิตใจด้วยจิตตภาวนา คือให้ภาวนาดูใจ

ใจมันติดมันตันอยู่ทุกวันนี้เพราะอะไร เพราะมีตัวหนุอยู่ ได้แก่กิเลสที่เกิดอยู่กับใจ หนุออกมาให้สัตว์โลกได้ติดได้ตันเหมือนฟุตบอล แล้วผลของมันก็คือ ความทุกข์ความเดือนร้อนทั่วโลกดินแดน ไม่มีใครได้รับความสุขความสบายจนกระทั่งถึงว่าได้มาเป็นช้อยยืนย่น ในผลแห่งการวิ่งตามกิเลสนั้นว่าเป็นความสุขที่พึงพอใจ ให้โลกได้เห็นแล้วเอามาอวดโลก แม้รายเดี๋ยวก็ไม่เคยมี เอามาประกาศอวดโลกว่าได้ของดิบของดีมีความสุขเป็นที่พึงใจเพราะการวิ่งตามกิเลส เฉพาะอย่างยิ่งคือ ๓ กษัตริย์นี้ มีตั้งแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย นี่คือกิเลส มันอยู่ในหัวใจ มันผลึกมันตันจิตใจให้ติดให้ตันภายใน

เพราะฉะนั้นท่านจงจำเรียกจิตตภาวนาซึ่งเป็นเหมือนกับน้ำดับไฟ กิเลสมันสร้างไฟสร้างไฟขึ้นที่หัวใจ ให้สร้างจิตตภาวนา นึกคำภาวนาให้ดี คำบริกรรมพุทโธ ธัมโม สังโฆ ด้วยความมีสติติดแนบอยู่กับใจ ไม่ให้ใจคิดแส่สายไปตามอำนาจแห่งความผลึกตันของกิเลส แล้วจิตใจของท่านจะสงบ นี่ท่านสอนอย่างเด็ดเดี่ยวทีเดียว คำว่าจิตใจสงบ คือสงบจากไฟจากไฟของกิเลสที่มันผลึกตันออกให้คิดวุ่นวายนั้นแล การภาวนาคือน้ำดับไฟ เอาอารมณ์ของธรรม ได้แก่ พุทโธ ธัมโม สังโฆ เป็นต้น ด้วยความมีสติตั้งมั่นอยู่ในจิต รักษาจิตอย่าให้มันคิดไปตามกิเลสที่มันจุดลากไป ให้มีสติด้วยดีจิตใจจะปรากฏเป็นความสงบขึ้นมาๆ ภายในใจ นี่ท่านเรียกว่า ธรรมเกิด ท่านสอนอย่างนี้นะ ธรรมอยู่ในใจของเราเห็นแสดงผลขึ้นมาแล้ว

แต่ก่อนมีแต่ไม่แสดง เพราะไม่มีอำนาจยิ่งกว่ากิเลสที่มันครอบงำไว้ มีแต่กิเลสแสดงฤทธิ์เดชโดยถ่ายเดียว สร้างแต่ความทุกข์มาให้สัตว์โลกแทบเป็นแทบตายทุกหย่อมหญ้า ที่นี้เอาจิตให้ดีในจิตตภาวนา เอ้า ตั้งลงไปจิตตภาวนา สติตั้งให้ดี ดูใจที่ถูกกิเลสก่อวุ่น กิเลสบีบบี้สีไฟอยู่ ให้ปราบกิเลส ชำระกิเลสด้วยคำภาวนาจะเป็นน้ำดับไฟๆ จิตใจจะสงบเย็นขึ้นมา ท่านจะเห็นความสุขว่าไม่ได้เกิดที่ไหน ไม่ได้เกิดจากดินฟ้าอากาศ ประเทศหรือว่าทวีปใด จะเกิดขึ้นที่ใจตัวมันนี้นั้นแล

เพราะความดีนนั้นเป็นเรื่องของกิเลสก็อยู่ในใจอันเดียวกัน ความสงบของกิเลสลงไปโดยลำดับก็เพราะอำนาจแห่งการภาวนาซึ่งเป็นน้ำดับไฟ คือกิเลส ความทุกข์ทั้งหลายอยู่ที่นั่น แล้วจะสงบลงๆ แล้วความสุขความสบายจะเกิดขึ้นที่ใจของท่านเอง

ท่านจะไม่ต้องไปหาที่ไหน อย่าไปหาให้เสียเวลา เวลา ถูกกิเลสหลอกเปล่านั้น ให้หาตาม พระพุทธเจ้าที่ทรงสอนไว้แล้วว่าหาที่จิต ให้ภาวนาที่จิต เอา เร่งรัดลงไป ท่านจะได้เห็น การดับทุกข์ภายในจิตใจของท่านนี้แล

ทุกข้ออยู่ในใจเราก็ทราบด้วยกันทุกคน การภาวนาเพื่อดับทุกข์ท่านก็จะเห็นที่นี้ ให้ท่านเร่งลงไปให้นักทางด้านภาวนา เอ้า ดับทุกข์ให้เห็นซิ พระพุทธเจ้าสอนสัตว์ โลกเพื่อดับทุกข์ๆ บรรดาสาวกทั้งหลายที่มาเป็นสรณะของพวกเราทุกวันนี้ว่า สงฆ์ สรณ คัจฉามิ นี่คือท่านผู้ดับทุกข์จากกิเลสโดยสิ้นเชิง พร้อมกับการดับกิเลสไม่ให้มี เหลือภายในใจ ท่านจึงมีแต่บรมสุขมาประกาศธรรมสอนโลก ดังที่เราทั้งหลายได้ ปฏิญาณตนว่า พุทธัง ธมมัง สงฆ์ สรณ คัจฉามิ อยู่ที่นี่นะ ธรรมอันเลิศเลออยู่ที่นี่ พระสงฆ์สาวกทั้งหลาย ท่านรู้ธรรมท่านรู้ที่ใจ ท่านมาสอนเราก็สอนออกมาจากใจ รู้เห็น จากใจ เราก็ให้ตั้งใจปฏิบัติอย่างนั้น นี่ท่านสอนอย่างเน้นหนักๆ ที่เดียว เวลาท่านพูดนี้ โธ ฟาดินถล่ม ฟังแล้วถึงใจๆ ที่เดียว

นี่พูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟัง บอกว่าเอาเร่งลงไปภาวนา พระพุทธเจ้าดับ ทุกข์ด้วยการภาวนา สาวกทั้งหลายดับทุกข์ดับกิเลสด้วยการภาวนา ท่านจงภาวนา ถ้า ท่านอยากดับทุกข์ ท่านอยากไปสู่สวรรค์นิพพาน สวรรค์นิพพานทำทนายอยู่ตลอดเวลา แล้ว คือธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นธรรมของจริง ทำทนายตลอดเวลาถ้าเราปฏิบัติตาม ธรรมของพระพุทธเจ้าแล้ว มรรคผลนิพพานจะไม่ต้องไปหาที่ไหน หาได้จากการปฏิบัติ ของเรา ที่ธรรมท่านสอนไว้แล้วว่าสาวกชาตธรรม คือ ตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่มีผิดมีเพี้ยน แต่อย่างใด คือ คำของศาสดาองค์เอกผู้ทรงมรรคผลนิพพาน

เมื่อนำธรรมมาสอนก็ถูกต้องตามนั้น ให้ปฏิบัติตามนั้น อย่าปลีกแหวะจากสาย ของธรรม แล้วท่านไม่ต้องไปถามหา มรรคผลนิพพาน เหมือนกิเลสอยู่ในใจไม่ต้องถาม หา มันก็มี มันก็สร้างผลขึ้นมาให้ได้รับความเดือดร้อน นี่สร้างเหตุด้วยจิตตภาวนา คือ น้ำดับไฟลงไป ความสงบเย็นใจจะปรากฏขึ้นมาๆ อันนี้ต้นทางแห่งมรรคผลนิพพาน จะเริ่มตั้งแต่จิตใจสงบขึ้นมา จากสงบแล้วก็จิตใจเป็นสมาธิแน่นหนามั่นคง เอ้า พิจารณาลงไปปัญญา ปัญญาหุงต้มแกงกินไม่ได้ เขาหุงต้มแกงกินมีแต่อาหารหวานคาว ต่างๆ เขาไม่ได้เอาสติปัญญามาหุงต้มกินสำหรับแก้ไขกิเลส ปราบกิเลส ต้มกิเลส ต่างหากไม่ได้ต้มเหมือนปุเหมือนปลาอะไร เอาสติปัญญามาต้มกิเลสให้มันแหลกเหลว ภายในใจทั้งหมด

ฟังตลอดท่านพูดอย่างเน้นหนักๆ เพราะท่านถอดออกมาจากหัวใจของท่าน จริงๆ พูดถึงเรื่องมรรคผลนิพพาน พระพุทธเจ้าเป็นผู้ทรงมรรคผลนิพพานสอนธรรม เพื่อให้รู้มรรคผลนิพพาน ท่านสงสัยหาอะไร ถ้าท่านสงสัยพระพุทธเจ้าแล้ว ท่านก็เป็น

คนไม่เต็มบาทเต็มเต็งละซิ พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอก แล้วเราทำไมมาฟังธรรม
ศาสดาองค์เอกจึงมาสงสัยอยู่ไม่วายอย่างนี้ เราก็เป็นคนไม่เต็มบาทเต็มเต็งซิ เอาให้
เต็มบาทเต็มเต็ง เน้นหนักทางด้านภาวณาให้ดี นี่เป็นประโยชน์ที่ท่านพูดอย่างเน้นหนัก
ต่อเรา

พอเราฟังอย่างถึงใจแล้ว ลงมาจากท่านประหนึ่งว่าตัวของเรานี้พองไปหมด
เพราะสมใจที่มา คือเราอยากหาครูบาอาจารย์ที่จริงจังดังที่ได้ทราบแล้วว่า หลวงปู่มั่นดู
ด่าว่ากล่าวเด็ดขาดทุกอย่าง พอถามพระ พระท่านบอกถึงขนาดที่ควรขับไล่ ท่านขับไล่
เลย นี่ยิ่งถึงใจเรา นี่ละจะเป็นอาจารย์ของเราๆ เอาตัวเราเป็นตัวประกัน ท่านจะดูด่า
ว่ากล่าวด้วยเหตุผลกลไอะไร เราจะเป็นผู้ฟังเอง ผิดถูกประการใดเราก็อ่านมาแล้ว
ทุกอย่าง แบบแผนตำรับตำราทางออกมา ความผิดถูกชั่วดีอยู่ในนั้นหมด เราก็อ่านมา
หมดแล้ว ทีนี้ท่านจะดูแบบไหน ดูนอกแบบแผนตำรับตำราที่มีหรือ

หลวงปู่มั่นนี้เป็นอาจารย์ที่ปรากฏชื่อลือนามมา ตั้งแต่เราเป็นเด็กเรียนหนังสือ
อยู่ ปรากฏกระเทือนอยู่ที่อำเภอบ้านฝื่อ จ.อุดรธานี จนกระทั่งบัดนี้เราได้บวชแล้วไป
หาท่าน เอ้า ท่านจะดูด่าว่ากล่าวประการใดเราจะเป็นผู้ฟังเอง แม้ถูกขับหนีก็ให้รู้ ว่า
ท่านขับเราหนีจากวัดนั้นเพราะเหตุผลกลไอะไร เราจะไปพิสูจน์เอง นี่เป็นด้วยความ
กล้าหาญชาญชัย พอใจ ที่จะยึดท่านเป็นครูเป็นอาจารย์ จึงได้ก้าวเข้าไป พอไปถึง ใคร
มานี่ ผมมาว่าอย่างนี้เราก็ดี อันผมๆ ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มี นั่นเห็นไหมท่านใส่
เปรี้ยวแล้ว สมเจตนา โอ๊ย ทำไมจึงพูดแน่นอนหนักหนา แทนที่ได้ยินแล้วจะเป็นผลลบ
ไม่เป็น เป็นผลบวกๆ สมเจตนาของเราที่มาหาความสัตย์ความจริง ท่านพูดนี้หาที่แย้ง
ไม่ได้เลย

นี่เราได้ปฏิบัติตามธรรมของหลวงปู่มั่น ที่สอนอย่างเน้นหนักอย่างแม่นยำ
เพราะท่านถอดออกมาจากหัวใจที่ทรงมรรคทรงผลอย่างเต็มภูมิแล้วแก่เรา อย่างไม่มี
อะไรเคลือบแคลงสงสัย เมื่อฟังท่านแล้วจึงตัวพองขึ้นเลย เรื่องมรรคผลนิพพานหาย
สงสัยโดยสิ้นเชิง แม้จะมีกิเลสอยู่ก็ตาม แต่เรื่องสงสัยมรรคผลนิพพานนี้ไม่มี เราจะเอา
ให้ได้ ให้ได้มรรคผลนิพพานในชาตินี้ เอาตัวเป็นตัวประกัน เรื่องกิเลสกับเราจะไม่ให้
เป็นคู่แข่งกันต่อไปอีกแล้ว หลังจากเราได้ยินได้ฟังอรรถธรรมจากหลวงปู่มั่นนี้
เรียบร้อยแล้ว เอาจริงจัง เอ้า กิเลสไม่ฟังเราต้องฟัง มี ๒ อย่าง จะให้เป็นคู่แข่งกัน
ต่อไปไม่ได้แล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมา

นี่ละที่ได้แรงความพากความเพียรชำระกิเลสซึ่งมีอยู่ภายในจิตใจ ผลก็ปรากฏ
ขึ้นเป็นลำดับลำดับ เรื่องความสงบเย็นใจที่เป็นน้ำดับไฟท่านสอนไว้ เรามาทำอย่างนั้นก็
เป็นน้ำดับไฟ ความเย็นใจปรากฏขึ้นๆ สมภาณี คือ ความแน่วหนามั่นคง ความสว่างาม

ของใจ ก็ปรากฏขึ้นจากเหตุที่เราปฏิบัติมาขึ้นเรื่อย ๆ จากนั้นก้าวทางด้านปัญญา เพราะท่านสอนหมดแล้ว สมารถก็ดี ปัญญาที่ดี ท่านสอนหมดแล้ว นี่นำมาพูดย่อ ๆ ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟังว่าต้นตอมาจากไหน

นี่เราก็ดำเนินตั้งแต่บัดนั้นมา เอาจริงเอาจัง เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ไม่ได้หมายป่าช้าที่ไหน ขอให้ได้ตั้งแต่มรรคผลนิพพานครองใจนี้เราเป็นที่พอใจ จึงได้ก้าวเดินเต็มที่ตั้งแต่บัดนั้นมา โดยถือท่านเป็นครูเป็นอาจารย์แนะนำสั่งสอนวิธีทางก้าวเดินตลอดไป เมื่อสงสัยข้อไหน ไปอบรมอยู่ในป่าในเขาสงสัยธรรมะข้อใดก็มาหาท่าน ท่านชี้แจงบอกแล้ว หายสงสัยแล้วไป ๆ อย่างนี้ตลอด อยู่กับหลวงปู่มั่นโดยลำดับลำดับมา

การประพฤติปฏิบัติตัวก็เหนียวแน่นขึ้นโดยลำดับ ผลที่ปรากฏไม่เคยคิดเคยคาดว่าจะได้รู้ได้เห็นภายในจิตใจ ก็ได้รู้ได้เห็นขึ้นมา ตามทางของศาสดาที่ทรงสอนไว้แล้วอย่างถูกต้องนั้นแล ตั้งแต่ธรรมขั้น ๆ จนกระทั่งถึงสมาธิ ถึงขั้นปัญญา ปัญญาเฉลียวฉลาด คำว่าปัญญาไม่ใช่ปัญญาธรรมดา ให้เห็นในใจจริง ๆ ถึงจะรู้ ธรรมที่พระพุทธเจ้าท่านสอนว่าปัญญา ๆ มีความเฉลียวฉลาด ปัญญาที่เราใช้ในโลกลีนี้เป็นปัญญาของกิเลส เป็นเครื่องมือของกิเลส ถ้าไม่มีอรรถมีธรรมแล้ว ปัญญาเหล่านี้จะเป็นความเฉลียวฉลาดของกิเลส จะทำให้ประชาชนทั้งหลายเดือดร้อนทั่วประเทศไทย

ยิ่งเป็นนวงราชการงานเมืองเป็นผู้มีตั้งแต่วิชาทางโลก ไม่มีธรรมเข้าแทรกแซงแล้ว วิชาทางโลกกลายมาเป็นเครื่องมือทำลายบรรดาสัตว์โลก ดูเอา เช่นอย่างประเทศไทย ทำลายคนได้ทั่วประเทศ เราจะเห็นได้อย่าง ผู้ใดเป็นเจ้าของนายเป็นหัวหน้ามานี้ต้องมีอำนาจตามกฎหมายบ้านเมือง บังคับเอาไว้ ๆ เมื่อมีวิชามาแล้ว เราจะปลิกแวงนำวิชาไปใช้ในทางไหนก็ได้เพราะเขากลับอำนาจ นี้ละวิชาของกิเลส มันจึงแทรกเข้าไปเป็นอำนาจป่า ๆ ถิ่น ๆ ทำคนให้เสียหาย ทุกสิ่งทุกอย่างจมลงไป ๆ เพราะความที่มีแต่วิชาของกิเลส ปัญญาของกิเลส ไม่มีวิชาของธรรม ปัญญาของธรรมแทรกภายในใจเลย

ท่านจึงสอนให้มีอรรถมีธรรม ธรรมมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธจะได้ชวนชวายเป็นมา นี่เราก็ตูตตั้งแต่ว่าต้นตออะไร เราพูดตั้งแต่ต้นตอ หรือวางรังอันยิ่งใหญ่ คือภาคอีสานได้แก่หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ที่เป็นผู้ให้กำเนิดเกิดธรรมทั้งหลายนั้น พระทั้งหลายที่ไปปฏิบัติ บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ได้อรรถได้ธรรมมาเป็นครูเป็นอาจารย์สอนพวกเรา มีตั้งแต่ออกมาจากหลวงปู่มั่นทั้งนั้น เอ้า ยกตัวอย่างเป็นชื่อเป็นนามเลยก็ได้ อย่างปัจจุบันที่เพิ่งล่วงไป ๆ นี่คือใครบ้าง เราก็อธิบายอย่างท่านอาจารย์พรหมอยู่ที่อุดรไปบำเพ็ญสมณธรรม เรียกว่าบรรลุนิพพานขึ้นมาเป็นเพชรน้ำหนึ่ง ท่านอาจารย์ขาว ท่านอาจารย์ฝั้น หลวงปู่แหวน หลวงปู่คำดีเหล่านี้ เวลา

ท่านล่วงไปแล้ว อัฐิของท่านกลายเป็นเพชร หรือเรียกว่ากลายเป็นพระธาตุไปหมด นี่จึงเรียกว่าเพชรน้ำหนึ่ง ครูบาอาจารย์เหล่านี้ออกจากหลวงปู่มั่นทั้งนั้น

นี่ละที่ว่าพระมาจากภาคอีสานมาก มากเพราะมีสาเหตุให้มาก เราจึงยอมรับทันที เวลาท่านมาปฏิบัติท่านก็ไม่ได้ปฏิบัติเพื่อผู้ใด ปฏิบัติเพื่อท่านก่อน คนเราเมื่อมีสมบัติเงินทองข้าวของอยู่ภายในตัวแล้ว ประกอบกับความมีธรรมในตัวเองแล้วก็ต้องมีความเมตตาสงสารต้องเฉลี่ยเพื่อแผ่กันไป ธรรมท่านก็เลยแจกจ่ายมาเป็นครูอาจารย์ที่นั่นบ้างที่นี้บ้าง มีทุกแห่งทุกหนทั่วประเทศไทย มีแต่ครูอาจารย์แนะนำสั่งสอน

เบื้องต้นท่านไม่ได้ตั้งใจ แต่เมื่อผลเกิดขึ้นจากภายในจิตใจแล้วความเมตตาที่ตามๆ กันมา ท่านจึงแนะนำสั่งสอน อย่างหลวงตานี้ก็เหมือนกัน การปฏิบัติตนก็เอาอย่างสุดเหวี่ยงเลยจนกระทั่งหายสงสัยทุกอย่างแล้ว นี่พูดเอาย่อยๆ นะ เราได้หายสงสัยความสงสัยสนเท่ห์ที่มีอยู่ในหัวใจไปกราบเรียนหลวงปู่มั่น ท่านเทศน์ให้ฟังอย่างถึงใจ มาปฏิบัติก็เป็นอย่างที่ท่านสอนจริงๆ เปิดโล่งออกหมด เรื่องมรรคผลนิพพานหายสงสัย อยู่ในหัวใจนี้หมด บุญ บาป นรกสวรรค์ งามหาอะไร

พระพุทธเจ้าไม่ใช่ศาสดาตาบอด มาสอนโลกด้วยความตาบอดลุ่มๆ คลำๆ จูงสัตว์โลกให้ลงนรก ว่านรกไม่มีๆ ได้หรือ พิจารณาซิ เดี่ยวนี้กิเลสมันฉลาดแหลมคมมาก มันจูงสัตว์โลก ปิดหูปิดตาเสียก่อน แล้วว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี นี่ กิเลสตัวเป็นข้าศึกต่อธรรมของพระพุทธเจ้าที่ทรงประกาศมานานแล้วว่า บาปมีบุญมีนรกมีสวรรค์มี นิพพานมี นี่คือความจริงมีประจำอยู่ในวิภวสังสารอันนี้ พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ รู้อันนี้เอง อันใดเป็นภัยก็ทราบว่าเป็นภัย อันใดเป็นคุณทราบว่าเป็นคุณ

เช่น บาปนรก เปรตผีประเภทต่างๆ ล้วนแล้วตั้งแต่สิ่งที่เป็นภัยพระองค์ก็สอนทางเดินของมัน ต้นเหตุที่จะไปเป็นบาปเป็นกรรมได้รับความทุกข์ความเดือดร้อนตนนรกอเวจีเพราะการทำบาป อย่าทำบาป นะ ท่านก็สอนให้งดเว้น ถ้างดเว้นการทำบาป เรื่องความชั่วทั้งหลายจะไม่มาแผดเผาเรา เพราะเราไม่สร้างเหตุไว้ผลก็ไม่มี ถ้าว่าการไปสวรรค์นี้ก็เหมือนกัน เอ้า สวรรค์เป็นเครื่องหมายหรือเป็นสายทางเป็นที่อยู่ของผู้ที่มีจิตใจเป็นธรรม มีความรักใคร่ใกล้ชิดต่ออรรถต่อธรรม ทำบุญให้ท่าน

วันหนึ่งคืนหนึ่งพุทโธ ธัมโม สังโฆไม่ขาดจากใจ นึกพุทโธ ธัมโม สังโฆ แม้ที่สุดเวลาจะนอนต้องกราบไหว้พระเสียก่อน แล้วทำความสงบจิตใจด้วยพุทโธให้เป็นน้ำดับไฟ ใครจะเอาพุทโธก็ได้ ธัมโมก็ได้ สังโฆก็ได้ ตามแต่ความถนัดแล้วนำมาบริกรรมติดๆ กันอยู่ในจิตใจ มีสติเป็นเครื่องคุ้มครองรักษา จิตใจจะสงบเย็นๆ บางรายอาจจะแสดงความแปลกประหลาดและอัศจรรย์ขั้นที่ใจก็ได้ ในไม่ช้าๆ เป็นได้ไม่สงสัยเพราะเป็นทางเดินที่ถูกต้องแล้ว

นอกจากเราไม่เดินเราไม่ทำมันก็ไม่เกิดละ ธรรมพระพุทธรเจ้ามีมานานขนาด ไหนมันก็ไม่เกิด เรื่องธรรมไม่เกิดเพราะเราไม่ชวนชวาย กิเลสนั้นเราชวนชวายทุกวัน ตื่นนอนขึ้นมามีตามกิเลสแล้ว ความโลภลากไป ความโกรธลากไป ราคะตัณหาลากไป กิเลสประเภทต่างๆ ต่างตัวต่างลาก ถ้าหากว่าเขาลากไป แล้วขาดไปๆ ร่างกายของเรา นี้ไม่มีอะไรเหลือเลย กิเลสลากทั้งวันมันจะเอาเนื้อเอาหนังมาจากไหน ทนต่อการลาก การเซ็น ที่แรกถลอกปอกเปิกต่อไปก็ถึงหนัง แล้วก็ถึงเนื้อๆ ถึงกระดูกพังไปหมด ใน ร่างกายของเราเพราะกิเลสลากไปๆ นี่กิเลสมันลากอยู่อย่างนี้

เราคิดถึงเรื่องกิเลสมันลากไปเป็นยังไง ทุกข์ใหม่ เราจะคิดถึงอรรถถึงธรรมเพื่อ จุดลากตัวเอง ให้อ่อนกลับคืนมา ไม่ให้กิเลสลากไปได้รับความทุกข์ทรมานนั้น ทำไมจะ ถือว่าเป็นความลำบาก เวลากิเลสลากสัตว์ทั้งหลายลงนรกจมอยู่นั้นก็กี่ปีกี่กาลปี ทำไม ไม่คิดว่าลำบาก สัตว์โลกใครอยากไปตกนรก แต่ไปตกเพราะเหตุไร ก็เพราะเชื่อกิเลส หลอกหลวง ว่าบาปไม่มี บุญไม่มีนั่นเอง ว่านรกไม่มี แล้วทำลงไป ก็ผู้ทำมีอยู่ นั้น ผล มันจะไปไหน มันก็เกิดขึ้นกับบุคคล ทำชั่วก็ลงทางชั่ว ทำดีไปทางดี นี่เรื่องธรรม พระพุทธรเจ้าท่านสอนไว้อย่างนี้

ให้พากันทำความสงบใจเราเป็นชาวพุทธ ศาสดาของเรานี้เป็นศาสดาชั้นเอกไม่มีแล้วในโลกทั้งสามนี้ จะเหมือนพระพุทธรเจ้าของเราซึ่งเป็นผู้สิ้นกิเลสแล้ว กิเลสไม่มีใน พระทัยเลย สอนโลกด้วยความแม่นยำ โลกวิทูรู้แจ้งเห็นจริงโลก ความดีความชั่ว ทั้งหลายภายในภายนอกรู้ตลอดทั่วถึง อาโลโก อุทปาติ สว่างจ้าอยู่ตลอดเวลาคือใจ ของพระพุทธรเจ้าและสาวกทั้งหลาย ในนามของท่านเป็นศาสดาที่เป็นคู่ควรกับการสอน โลกท่านก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย กระทบประเทศไทยเรามานี้ก็ปีแล้ว เราได้รู้สึกตัว อย่างไม่รู้หรือบ้าง หรือว่ากิเลสกระชิบเท่านั้นละวังแล้วๆ นี่ที่มันจมนะ

ถ้าธรรมท่านเตือนอยู่ ประกาศลั่นโลกอยู่ก็ไม่เห็นเป็นความสำคัญ ไม่ได้สำคัญ เท่ากิเลส ถ้ากิเลสกระชิบทีเดียว โอ๊ย มี ๕ ขาไปหมด อยากมีอีกสัก ๑๐ ขาไม่พอ ไป ยืมขามาอีกวังตามกิเลส ไม่งั้นไม่ทันกัน เราก็ไม่มีทางอื่นที่จะบอก ขาคอนมันไม่มากนัก ให้ไปยืมขานึงก็อนันต์มาวัง วังนั้นเลยนะ แล้วขานึงก็อ้อมมันก็เดินช้าๆ มันก็ไม่ทันใจอีก แหละ จะเอายังไง มันมีแต่เรื่องกองทุกข์ที่เราวังตามกิเลส การวังตามกิเลสมันรวดเร็ว อย่างนี้นะ ถ้าวังตามอรรถตามธรรม มันอึดอาดเนือยนายไม่ยากไป

การทำบุญให้ทาน มีเงินมาเท่าไร ก็ไม่ยากทำบุญให้ทาน อยากเอาไปทำตาม ความชอบใจ ความชอบใจคือกิเลสหลอกไว้แล้ว กิเลสเอาไปถลุง เป็นอย่างนั้นนะ มี เท่าไรได้มาเท่าไรก็หมดไปๆ เพราะความไร้สาระไม่เป็นประโยชน์แก่ตน เราต้องแยก เราเป็นลูกศิษย์ตถาคต ความดีทั้งหลาย ความสุขความเจริญ เราหวังด้วยกันทุกคน แต่

ทางใดที่เป็นทางที่ทำให้เกิดความสุขความเจริญ ก็คือทางของธรรมนี้เองท่านสอนไว้
 เรียบร้อยแล้ว กระเทียมโลกนี้มาได้ ๒๕๐๐ กว่าปีแล้ว พระพุทธเจ้าเป็นศาสดา
 บอดเขี้ยวหรือ เราจึงเชื่อถือท่านไม่ได้ ก็เลสมันแหลมคมขนาดไหน มันตาบอดหรือตา
 ตาทำไม่ได้ถามโคตรถามแซมมันบ้าง ก็เลสนี้ พวกแก่นั้นตาดีหรือตาบอดมันจึงจูงพวก
 ฉันทันได้ จมูกมีก็คนจนกระทั่งพวกฉันทันนะ ไม่มีจมูกแล้วเวลานี้ ถูกกิเลสสนตะพายแล้ว จูง
 ไปๆ จมูกของเราก็ขาด หูของเราก็ขาด เพราะกิเลสจูง เอ้า หูข้างนี้ขาดแล้ว เอาส่งหูทาง
 นี้ ก้มหูข้างนี้ไป เอ้าหูนี้ จูงหูนี้ขาดอีก แล้วต่อไปมันก็จูงคอ จูงขาดตัดแข้งตัดขาขนาด
 นั้น ยังไม่รู้โทษของมันอยู่หรือ พิจารณาซิ

พวกเราខขนาดไหน ลูกศิษย์ตถาคตแท้ๆ ทำไมจึงโง่ต่อกิเลสเอานักหนา ไม่
 ระลึกตัวในความดีงามหรือผิดถูกชั่วดีประการใดเลย นี่เราไม่ได้เป็นมนุษย์เต็มบาทเต็ม
 เต็งนะ อย่างน้อยขาด ๕๐ สติงค์ ให้แก้ไขตัดแปลงเพิ่มเติมขึ้นอีกให้ได้ ๖๐-๗๐
 สติงค์ขึ้นไป เอาจนกระทั่งถึงได้มนุษย์เต็มบาทเต็มเต็งร้อยเปอร์เซ็นต์ตามทางของ
 พระพุทธเจ้า เราจะเป็นที่สมบูรณ์แบบ และเป็นที่พอใจ อยู่ในโลกรนี้เราก็เย็นใจ เมื่อได้
 สร้างคุณงามความดีตามทางของศาสดาแล้วจะไม่ทำโลกให้เดือดร้อน ไม่ทำเราให้
 เดือดร้อน ใ้อตามกิเลสมันซี มันเดือดร้อนอยู่ตลอดเวลาหาความสุขความสบายไม่ได้
 แล้วก็หวังกันทั้งวันทั้งคืนทั้งปีทั้งเดือน หวังเท่าไรก็ผิดหวังๆ ก็ยังไม่เห็นโทษเห็นภัย
 ของกิเลสมันเป็นยังไง

ธรรมท่านเตือนอยู่ ให้พากันพิจารณาพิจารณาทุกคนๆ ไม่อย่างนั้นจะจมไปนะ วัน
 คืนปีเดือนมีดแจ่มมีมาตั่งกัปตั่งกัลป์ ใ้อเรานี้ซีที่มันตกทุกข์ได้ยาก มันไม่เหมือนกับมีด
 แจ่มนะ มันเป็นทุกข์จริงๆ ตกอยู่ในนรกก็กัปก็กัลป์ จิตนี้ไม่ฉิบหายมันก็ทนทุกข์ทรมาน
 อยู่ย่น แล้วนานสักเท่าไร ขึ้นมาอีกประมาทอีก ลงไปตกอีกแล้วว่านรกไม่มีอีก เจ้าของ
 นั้นละตกรนรกที่ว่าไม่มีฯ เวลาไปเจอเข้าแล้วมีหรือไม่มี เจ้าของเป็นผู้รับกรรมเอง มัน
 นำเช็ดหลาบทำไมไม่เช็ดหลาบ พระพุทธเจ้าเช็ดหลาบแล้วนะ ที่มาสอนโลกนี้สอนด้วย
 ความเช็ดหลาบ ต่อความชั่วความเดือดร้อนความทุกข์ทั้งหลาย สอนในทางที่ดี
 พระองค์ก็ทรงบรมสุข ทรงธรรมบรมสุขแล้ว นิพพานัน ปรหม์ สุขุ ไม่มีความสุขใดที่จะยิ่ง
 กว่าพระนิพพาน พระนิพพานเป็นความสุขเลิศเลอสุดยอดแล้ว

นี่พระพุทธเจ้าก็ทรงมาแล้ว เห็นทั้งคุณเห็นทั้งโทษ สอนทั้งคุณสอนทั้งโทษอย่าง
 ถึงพระทัย แต่มาถึงใจพวกเรามันเป็นยังไง มันไม่ถึงหรือใจของเรา ใจของเราเป็นใจ
 ประเภทไหน ถ้าเป็นใจสัตว์ ใจเสือ ใจเปรต ใจมารมันก็ไม่ถึงใจ ถ้าไม่ใช่เรื่องกิเลสมา
 สอน ถ้ากิเลสไม่ต้องสอนก็ได้กระซิบที่เดียวหูขาดไปเลย ขาขาด แขนขาด วิ่งตามมัน
 ไม่ทัน

เวลานี้เมืองไทยเราก็มีรถมากนะ เมืองไทยเราเรียกว่าเป็นป่าช้าเหล็ก ไม่มีเมืองใดที่จะมากยิ่งกว่าเมืองไทยของเรา กว้านมาซื้อมาหมด นี่ก็จะไปเอารถมาวิ่งตามกิเลส วิ่งจนตายมันก็ตายเท่านั้น ไม่มีหรือความสุข ถ้าไม่วิ่งตามอรรถตามธรรม ให้พิจารณา แก้ไขตัดแปลงตนเอง ศาสนาประกาศกังวานมา ทำไมจึงครีจึงล้ำสมัย จึงไม่มีคุณค่าอะไรสำหรับเราคนเดียวมันอภัพนักหรือมนุษย์เรา เราคนนี่มันอภัพนักหรือ ให้ตั้งปัญหาถามตัวเอง ถ้าเราตั้งปัญหาถามตัวเองแล้วจะมีข้อคิด ปลอดภัยตัวเองหรือ แก้ไขตัดแปลงตนเองแล้วก็เป็นคนดีได้

เราอยู่เฉย ๆ ไปวันหนึ่งคืนหนึ่งไม่มีความหวัง ไม่มีชื่อเสียง ไม่มีที่ยึดที่เกาะ มันเป็นอย่างพิจารณาของคนเรา เช่นอย่างเรามาอยู่ที่นี่ เรายังมีบ้านเป็นที่อยู่ของเรา มีที่ทำงานราชการงานเมือง เราอยู่ที่ไหนโรงหอโรงแรม เราก็ยังมีที่อยู่ ๆ แต่จิตใจของเรา มันจะอยู่ที่ไหนเวลานี้นะ ตายลงไปแล้วจะไปเกิดภพใดชาติใดอันนี้เรายังไม่ได้แน่ใจนะ ความดีงามนี้เท่านั้นเป็นสิ่งที่สร้างความแน่ใจให้เรา คือการสร้างบุญสร้างกุศล การมีหิริโอตตปปะ ความมีหิริโอตตปปะสะดุ้งกลัวต่อบาป คัดออกไป ๆ อันไหนไม่ดีให้คัดออก อันไหนดีให้สั่งสมขึ้นมา

การทำบุญให้ทานอย่าพากันตระหนี่ถี่เหนียว นี่เป็นทางเดินของศาสดาเพื่อความพ้นทุกข์มาเหมือนกันทุก ๆ พระองค์ อย่าเห็นว่าการให้ทานเป็นเสนียดจัญไรเป็นข้าศึกศัตรูต่อเรา แล้วเราจะไปเป็นข้าศึกศัตรูต่อตัวเอง พิจารณาให้ดี มีมากมีน้อยเราไม่ได้เป็นเศรษฐี เรามีเท่าไรเราก็ให้ทานเท่านั้น การเฉลี่ยเพื่อแผ้วถุสมบัติให้ที่ไหน ๆ เย็นไปหมด ให้เด็กเด็กดีใจ ให้ผู้ใหญ่ผู้ใหญ่ดีใจ แม้ที่สุดโยนอาหารให้หมา หมาก็ยังดีใจยิ้มแย้มแจ่มใส คู่กับคน ๆ นั้นทันที ๆ นี่ละผลแห่งการให้ทาน มีแต่ความยิ้มแย้มแจ่มใสเฉลี่ยเพื่อแผ้วความสุข หรือแบ่งปันความสุขให้กันและกัน มีความยิ้มแย้มแจ่มใส แต่ความตระหนี่นี้ไปไหนนี้ปิดทางเลย ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม เพราะกลัวจะกินดับกินปอดเขา คนตระหนี่นี้นอกจากความตระหนี่แล้วยังมีความเอาวัดเอาเปรียบทุกด้าน คดโกงรีดไถมีประเภทต่าง ๆ จากกิเลสตัวหลอกลวงนี้ทั้งนั้น ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

วันนี้ได้พูดถึงเรื่องหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ มาจนกระทั่งถึงเรื่องของหลวงตามา พุทธการประพาศปฏิบัติธรรม จนกระทั่งถึงสมหวัง การสอนพี่น้องทั้งหลายเหล่านี้ ใครจะว่าหลวงตาบัวโอ้อวดมดเท็จก็ตาม หลวงตาบัวไม่ได้สนใจกับถึงขยะเหล่านี้ อันนี้มันเหมือนถึงขยะ ธรรมพระพุทธเจ้าไม่ใช่ถึงขยะ ไปสนใจอะไรกับถึงขยะ ปากเขามีเขาอยากว่ายังไงให้เขาว่าซิ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา สัตว์โลกตายกองกันอยู่ที่นี่ ไปตำหนิพระพุทธเจ้าตลอดเวลาพระองค์ก็ไม่เห็นมีอะไร ก็เป็นศาสดา พวกนั้นก็จมอยู่ในมูตรในคูตลอดเวลาอย่างนี้เอง

ความดีความชั่วเป็นขึ้นกับผู้สร้างเอง เราสร้างความดีได้ความดีมาจนเป็นที่พอใจ ใครจะมาปิดอกให้หลุดไม้หลุดมือเราไปไม่เคยมี นอกจากเราเองเป็นผู้ดูถูกตัวเองทำลายตัวเอง ด้วยความไม่เชื่อถือต่อบุญต่อกรรมเท่านั้นเอง ทำบุญไม่ได้บุญทำบาปไม่ได้บาป นี่ไม่เชื่อถือบุญกรรมทั้งหลาย แล้วตกนรกก็เราผู้ไม่เชื่อถือนั่นละ เราอย่าอวดดีอวดดีอวดเก่ง เวลานี้เรายังไม่ได้ไปถามยมบาลดูเป็นยังไง คนนี้อวดดีเก่งๆ ยมบาลจะยอมรับไหม ปิดอก จากนรกเข้าไม่ได้เพราะคนนี้เก่งกว่าเรา เขาหัวดียิ่งกว่าเรา เคยมียมบาลคนไหน คนไหนไปเห็นแต่จมป้อมๆ อยู่ในนรกอเวจีนั่น

ไม่มีใครมีอำนาจบาตรหลวงยิ่งกว่า อำนาจของกรรมที่ตนสร้างไว้แล้วนั้นได้เลย ไปจมด้วยกันทุกคน เรื่องความชั่วมีมากมีน้อยเจ้าของสร้างขึ้นมา นั่นละเป็นมหากษัตริย์ต่อตัวเอง เราอย่าไปเข้าใจว่าใครจะมาปลดปล่อยภัยนี้ออกได้ คือบาปกรรมเราทำแล้วไม่เป็นบาปไม่เคยมี ทำบาปต้องเป็นบาป ทำบุญต้องเป็นบุญตลอดมา พระพุทธเจ้าจึงสอนตามเรื่องความเป็นบาปเป็นบุญที่เป็นความจริงนี้แก่เราทั้งหลาย จึงขอให้พากันพิจารณาแก้ไขตัดแปลงตนเอง แล้วเราจะเป็นที่แน่ใจในหัวใจของเรา

ในชาตินี้เราก็อบอุน ระลึกถึงความตายๆ ธรรมดาผู้ไม่มีหลักเกณฑ์ ยิ่งสร้างตั้งแต่ความชั่วด้วยแล้วระลึกถึงความตายเหมือนจะสลบไสล คนธรรมดาที่กลัว ดิ้นรน กระวนกระวาย ที่นี้เมื่อเราได้สร้างบุญสร้างกุศล พอระลึกถึงความตายเราอบอุน ตายเราก็มีที่พึ่ง ไม่มีอะไรที่จะทำให้ไขว่คว่ำ บุญก็มี ทานเราก็ให้ทานมาประจำ ศีลก็รักษา ภาวนาเราก็มีอยู่เป็นประจำ นี่คือหลักแหล่ง อันนี้คือที่ร่มเย็นของเรา ธรรมอันเป็นความร่มเย็น มีอยู่กับเรา เราสร้างขึ้นมา อยู่ที่หัวใจของเรา ตายแล้วไปได้เลย บุญกุศลพาคนไปได้ทั้งนั้น เวลาตายแล้วพระจะมากุสลาไม่กุสลาไม่สำคัญ ขอให้เรา กุสลาตัวของเรา สร้างคุณงามความดีด้วยความฉลาดของตนตั้งแต่บัดนี้เป็นที่พอใจ นี่เป็นหลักใหญ่ของศาสนา

หลวงตาได้เทศนาว่าการต่อพี่น้องทั้งหลาย นี้เทศน์ด้วยความอาญาชาญชัย ไม่สะทกสะท้าน ในเรื่องนรกอเวจี สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ปราภฏจ้อยอยู่ในหัวใจนี้แล้ว ท่านทั้งหลายว่าหลวงตานี้โกหกหรือ ถ้าลงว่าหลวงตาโกหก ธรรมพระพุทธเจ้าที่สอนไว้แล้วก็โกหกไปหมด เราก็อยู่กับผู้ไม่โกหกคือ กิเลสเต็มหัวใจเท่านั้น แล้วระวังนะ ตายแล้วจะไปทิศไหนแดนใดที่คนดิบบคนดีไม่โกหกนั้นนะ พระพุทธเจ้าก็เป็นศาสดาโกหกเสีย ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาก็ไม่ยอมรับว่าเป็นศาสดา สาวกทั้งหลายตรัสรู้ธรรมตามพระพุทธเจ้าด้วยการปฏิบัติของตนเอง เป็นพระอรหันต์ขึ้นมาก็ไม่ยอมรับเสีย เราปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถของเรา ปราภฏผลขึ้นมาเป็นลำดับลำดับก็ไม่มีความยอมรับเสีย แล้วก็หมดเท่านั้นศาสนา เข้าใจไหม

ส่วนหลวงตาบัวไม่สนใจ ใครจะว่าอะไร ว่าให้หลวงตาบัว เหมือนถึงขยะ เอ้าพูด ให้พี่น้องทั้งหลายฟังโดยตรงเป็นอย่างนั้นนะ ธรรมพระพุทเจ้าเหนือขนาดไหน ใครจะว่าอะไร ก็เลสมันอยู่ในส้วมในถาน เहांว้อๆ อย่างนั้นอย่างนี้ แล้วก็ลงไปกินส้วมกิน ถานตามเดิม ธรรมท่านไม่ได้เป็นส้วมเป็นถาน ธรรมเป็นธรรม ท่านอยู่กับความ เพียงพอทุกสิ่งทุกอย่าง บรมสุขอยู่กับผู้ปฏิบัติธรรมเป็นทุนแล้วด้วยกันทั้งนั้น จึงไม่เคยหวั่นไหวกับอะไร

เรื่องการปฏิบัติแต่เบื้องต้นก็เป็นอย่างที่ว่าหาหลวงปู่มนั้นแหละ ไปหาท่าน แล้วชี้แจงอย่างนั้นอย่างถึงใจ ปฏิบัติอย่างถึงใจ ผลก็ปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆ จนกระทั่งเป็นที่พอใจหายสงสัยในเรื่องธรรมทั้งหลาย ภพชาติหน้าจะไปเกิดที่ไหนๆ หายสงสัย ประจักษ์ในใจแล้ว หลังจากนั้นก็นำสั่งสอนเพื่อนฝูงเป็นธรรมดา ออกจากนั้นก็มาช่วยชาติ พี่น้องทั้งหลายอย่างทุกวันนี้แหละ

การช่วยชาตินี้ก็เป็นอย่างที่ว่า ไม่ได้ตั้งใจมาตั้งแต่ดั้งเดิม เมื่อเหตุการณ์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเราก็ได้ดำเนิน หนักเบาขนาดไหนบางที่ถึงขั้นร้องไห้อีกก็มี เพราะเราเป็นห่วงชาติไทยของเราที่จะล่มจะจม จากเงื้อมมือหรือตีนเหยี่ยวมันจะกำเรา ตีนเหยี่ยวคือเจ้าหน้าที่ หัวของเราคือลูกหนี่ มันกำเมื่อไรได้หมดเลย นี่เรียกว่าสงครามเศรษฐกิจไม่ต้องมีปืนผาหน้าไม้ นี่ละเหตุการณ์กระเทือนมาอย่างแรงจนถึงขนาดร้องไห้อีก เอ้า จะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เป็นก็เป็น ตายก็ตายว่างั้น ตั้งแต่บัดนั้นมาก็จึงได้นำพี่น้องทั้งหลาย ผลก็สมเหตุสมผลน่าชมเชยสรรเสริญพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย ไปสถานที่ใดๆ แน่นหนาไปด้วยประชาชน พลเมืองที่มานุโมทนาบริจาคทาน มีทองคำ ดอลลาร์ เงิน สด ทั่วหน้ากันไปหมด

ไม่มีสถานที่ใดจะบกพร่อง สำหรับประชาชนเข้ามาให้การสนับสนุนในการช่วยชาตินี้ พอออกพอใจทุกภาคไปเลย หลวงตาจึงขอขอบคุณและอนุโมทนาต่อบรรดาพี่น้องทั้งหลายผู้รักชาติทั่วถึงกัน ก้าวเดินไปที่ไหนก็เป็นอย่างนั้น นี่ละการช่วยชาติ เวลานี้ทองคำของเราก็ได้แล้ว ๕,๖๐๐ กิโลแล้ว ดอลลาร์ก็ได้ ๗ ล้าน ๒ แสนกว่า นี่คือผลแห่งความรักชาติ แห่งความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันของพี่น้องชาวไทยทั้งหลาย ได้ปรากฏขึ้นมาแล้ว อุณหนาฝาคั่งขึ้นเป็นลำดับลำดับดา ก่อนหน้านี้จะจมๆ อย่างที่ว่านี้แหละ นี่ก็เป็นที่น่าพอใจ

ต่อไปนี้ก็ยังคงได้อุตสาหะพยายาม ตามที่ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากันเรื่อยมา ณ บัดนี้ว่า เราช่วยชาติคราวนี้ คนไทยทั่วประเทศช่วยชาติในจำนวน ๖๒-๖๓ ล้านคน เมืองไทยไม่ใช่เป็นเมืองตุ๊กตา ไม่ใช่เป็นเมืองเด็ก เป็นเมืองผู้ใหญ่คนไทยเต็มตัว เมื่อชาติไทยจะล่มจมเราก็ทราบทั่วหน้ากันทั่วเขตแดนไทย ที่นี้เราจะรู้

พี่น้องชาวไทยของเรา เราก็ต้องรื้อฟื้นเต็มกำลังความสามารถแห่งความรักชาติของเรา ก็จะได้ขอวิงวอนบิณฑบาตจากพี่น้องทั้งหลายในการช่วยชาติคราวนี้ ขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เวลานี้ได้ ๕,๖๐๐ กิโลแล้ว จะพยายามให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ก็อย่างน้อยคงไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านแหละ เพื่อเป็นเครื่องหมายความศักดิ์ศรีที่งาม ความสง่าราศีของชาติไทยเรา แล้วมีความแน่วหนามั่นคงเป็นลำดับ ปิดพวกที่จะมานินทาทะเลต่าง ๆ ชาติไทยว่าไม่เป็นท่าได้เป็นลำดับลำดาไป ถ้าหากว่าเราได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วหลวงตาพอใจ

เพราะหลวงตาเป็นผู้เข้าไปดูคลังหลวงเอง จากหัวหน้าคลังหลวงเชื้อเชิญหลวงตาเข้าไปดู ท่านผู้มาเชิญหรือนิมนต์หลวงตาไปก็คงจะมีส่วนอยู่แล้ว ในวันแรกที่หลวงตาเอาทองคำไปมอบคลังหลวงนั้นละ วันนั้นแหละ วันหัวหน้าคลังหลวงนิมนต์ให้หลวงตาเข้าไปดูคลังหลวง แล้วก็บอกด้วยว่าในคลังหลวงนี้ ได้มาเห็นอยู่นี้เพียง ๒ องค์กรเท่านั้นแหละ สมเด็จพระเทพหนึ่งกับหลวงตานี้เท่านั้น นอกนั้นไม่มีใครมาเห็น มาดูได้เลยว่านั่น

เราจึงไปดูด้วยความพิถีพิถัน غامข้างนอกข้างในติดหนี้ติดสินเขา ตลอดถึงว่าทองคำเราได้ไปมอบไว้ที่เมืองไหน ๆ บ้างเพื่อเป็นการประกันชาติของเรา ในการซื้อขาย การติดหนี้ติดสินประสานกันได้เพราะมีทองคำเป็นเครื่องประกัน ทางนี้ก็บอกมาตามความสัตย์ความจริง แล้วย้อนเข้ามาเมืองไทย แล้วเมืองไทยเรามีเท่าไร ทางหัวหน้าคลังก็บอก เรารู้สึกหัวใจหาย นั้นแหละเป็นเหตุที่หลวงตาได้ประกาศก่อตั้งแต่บัดนั้นมาเกี่ยวกับเรื่องทองคำ เพราะในคลังหลวงเราบางมากทีเดียว ถ้าหากว่าเราได้ทองคำคราวนี้ ๑๐ ตันแล้ว จะเป็นทีพอใจ หัวใจโล่ง ถึงไม่เต็มปอดก็หัวใจโล่ง

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายนำไปคิด ในฐานะที่เราเป็นเจ้าของของชาติด้วยกันทุกคน มีความบกพร่องตรงไหน ให้พากันอุดหนุนเข้าไป ๆ จนเป็นที่พอใจของเรา หลวงตาก็จะเป็นทีพอใจ ตายเมื่อไรหลวงตาไม่สนใจละ ขอให้ได้อุ้มชูพี่น้องทั้งหลายเต็มตามเจตนาของเราที่เต็มด้วยเมตตาที่พอใจแล้ว อย่างปัจจัยทั้งหลายที่พี่น้องทั้งหลายมาบริจาคมากน้อยนี้ ขอชี้ไว้เลยว่าหลวงตาไม่เคยมีทุจริตแม้บาทเดียวกับสมบัติที่พี่น้องทั้งหลายบริจาค ฟังซิ การที่รับสมบัติส่วนรวมเข้ามาจะไม่รั่วไหลแตกซิมได้ยังไง มันต้องเป็นไม่มากก็น้อย แต่หลวงตานี้ทำด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ และด้วยความเมตตา ล้วน ๆ ด้วยความอึดพ้อของใจ ไม่บกพร่องสิ่งใดทั้งนั้น พอจะหิวโหยยังต้องการนั้นนี้ จึงไม่มีอะไรที่จะเป็นมลทินต่อสมบัติพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมา เต็มเม็ดเต็มหน่วยตลอดมาอย่างนี้แหละ

สมบัติที่ได้นำเข้าคลังหลวงแล้วก็คือ ทองคำ ดอลลาร์ สำหรับเงินสดนั้นได้ซื้อทองคำแล้วเวลานี้ ๙๕๑ ล้าน นี่ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง จากนั้นเราก็แยกออกไปกิ่งก้าน สาขา ดอกใบ ของประเทศไทยเรา มีรอบเมืองไทย โดยการช่วยเหลือคนทุกข์คนจน คนเจ็บไข้ได้ป่วยในโรงพยาบาล เราเป็นผู้ช่วยเหลือเป็นลำดับ จากนั้นก็สร้างสถานสงเคราะห์โรงเรียนไม่ทราบกี่สิบหลัง ๆ จนกระทั่งถึงโรงพยาบาล เวลานี้ได้ ๒๐๐ กว่าโรงแล้ว ล้วนแล้วตั้งแต่สมบัติของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคนี้แล เอาไปช่วยชาติบ้านเมือง จึงนำเงินเหล่านี้เข้าสู่คลังหลวงเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ได้ ต้องแยกทางโน้นแยกทางนี้ แบ่งโน้นแบ่งนี้เพราะเป็นความจำเป็นเสมอกัน อวัยวะจำเป็น กิ่งก้าน สาขา ดอกใบก็จำเป็นเหมือนกัน ไม่มีต้นมีลำ กิ่งก้านสาขาก็อยู่กับต้นไม้นั้น ถ้าจะบำรุงแต่ต้นกิ่งไม้ดีก็ไม่ได้ ต้องบำรุงให้สม่ำเสมอทั้งหมด อันนี้จึงต้องได้เฉลี่ยเพื่อแผ่ ช่วยทางโน้นทางนี้

วันนี้พุทธธรรมะให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟัง ให้เป็นที่เข้าใจในการที่หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้เป็นอย่างไบบ้าง เรานำด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่างไม่มีอะไรติดหัวใจเราเลย เพราะเราหมดเรื่องความหิวโหยโรยแรงเราไม่มี เราพอแล้วหัวใจเราเต็มที่แล้ว เรียกว่าถึงเมืองพอแล้วจากการปฏิบัติเอาเป็นเอาตายเชื่อว่า หลังจากได้รับคำสอนของครูบาอาจารย์อย่างแม่นยำในหัวใจแล้ว ตั้งแต่นั้นมาจึงเอาจริงเอาจังสมมักสมหมาย สมความปรารถนาเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ มีตั้งแต่การช่วยโลกโดยถ่ายเดียว

เมื่อช่วยโลกเห็นว่าสมควรแก่กาลเวลาแล้ว ธาตุชั้นของเราจะไปเมื่อไรเราไม่ว่านะ ปล่อยเลยทีเดียว เวลานี้พาตะเกียกตะกายเพื่อช่วยพี่น้องทั้งหลายเท่านั้นเอง ที่จะช่วยตัวเองเราไม่มี เราก็บอกไม่มี ทุกข์ก็ไม่มีในหัวใจเรา ตั้งแต่วันกิเลสพังลงไปจากใจแล้ว แน่ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยไม่เคยมีกิเลสตัวใดมาเป็นข้าศึก ยุแหย่ก่อกวนเรา แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมี ก็ชี้ให้เห็นชัดแล้วว่ากิเลสนี้เองเป็นตัวยุแหย่ก่อกวนทำลาย เมื่อกิเลสเป็นตัวเหตุนี้พังลงไปแล้วทุกข์ก็ไม่มี เราจึงอยู่ด้วยความไม่มีทุกข์หัวใจเราไม่มีสถานที่ใดที่จะมาจอตมาแะมาเทียบมาเคียง เว้งว้างกว้างขวางไปหมดเลย เรียกว่ามหาวิมุติ มหานิพพานเราก็ไม่สงสัย ไม่มีอะไรสงสัย เต็มอยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว การนำพี่น้องทั้งหลายจึงนำด้วยความบริสุทธิ์หัวใจล้วน ๆ นั้นแล

วันนี้พี่น้องทั้งหลายชาวเกาะจันทร์นี้ทั้งที่ใกล้เคียง โดยมีท่านปลัดอำเภอ ชื่อ พรชัย ถมกระจำง เป็นประธาน แล้วพระอธิการสุเมธ สันตจิตโต เจ้าอาวาสวัดเลิศรัตนาราม มาเป็นประธานในฝ่ายสงฆ์และฝ่ายฆราวาสด้วย การเป็นประธานนี้เป็นสำคัญ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรเป็นหัวหน้าพาชักพาจูง ทำอะไรไม่มีหัวหน้า ไม่มีชื่อมีแป้ไม่ตี ต้องมี วันนี้ท่านปลัดอำเภอท่านก็มา ทางวัดทางวาก็มีท่านผู้เป็นหัวหน้า พี่น้องทั้งหลายก็

มาบริจาค แล้วสมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อย ก็จะไหลเข้าสู่คลังหลวงของเรา
ทั้งนั้น ๆ ละ การแสดงธรรมแสดงนานไป ๆ สังขารร่างกายก็อ่อนลง ๆ จิตใจไม่อ่อน พุด
จริง ๆ แต่ร่างกายนี้เป็นสมมุติอันหนึ่งอ่อนลง ๆ เมื่อเทศน์ไปมาก ๆ ร่างกายก็อ่อนเพลีย
จึงเทศน์ได้แต่เพียงกำลังของร่างกายอำนวยเท่านั้น เลยจากนั้นไปแล้วก็เป็นไปไม่ไหว

จึงขอเตือนบรรดาพี่น้องทั้งหลายในการสร้างคุณงามความดี หนึ่งในก็คือความรัก
ชาติ ไม่ว่าจะสัตว์ตัวใดบุคคลผู้ใด รักชาติของตัวเองด้วยกันทั้งนั้น นี้ชาติไทยเราก็คือรักชาติ
ของตัวเองจึงต้องเสาะแสวงหาเพื่อเยียวยารักษา เพื่อกีดกันอะไรที่มาเป็นภัยต่อชาติ
ของเรา มีความพร้อมเพรียงสามัคคีด้วยความรักชาติของตนให้ทั่วหน้ากัน หลวงตาก็
ขออนุโมทนากับบรรดาพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย เท่าที่ได้ผ่านมานี้ไม่ว่าไปเทศน์
ที่ไหน ๆ ประชาชนเต็มหมดเลยไม่มีคำว่าบกพร่อง เราไม่เคยมีที่ไหน ไปที่ไหนไม่ว่า
ภาคใดประชาชนพร้อมเพรียงกันด้วยความรักชาติความสามัคคี ยินดีฟังธรรมฟังธรรม
นำไปปฏิบัติทั่วหน้ากัน

หลวงตาจึงขอขอบคุณกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันด้วย แล้วต่อไปนี้ก็ยัง
จะได้มารบกวนพี่น้องทั้งหลายอีก เพื่อสมบัติในคลังหลวงอันเป็นหัวใจของชาติของเรา
นั้นแล การแสดงธรรมวันนี้จะบกพร่องอะไร ๆ บ้างก็ขออภัยนะ พุดไป ๆ หลงลืมไป ๆ
วกรวนหลงหน้าหลงหลัง เป็นอย่างนั้นแหละ จึงขออภัยจากบรรดาพี่น้องทั้งหลายโดย
ทั่วกันด้วย การแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่กาลเวลา เป็นมหามงคลแก่ท่านผู้ฟังผู้
บริจาคทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ. (สาธุ)

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน **FM 103.25 MHz**

และเครือข่ายทั่วประเทศ